

Prof. Dr. Güney Özcebe ile Mülakat: İnşaat Mühendisliği Eğitimi

Değerli hocamız Prof. Dr. Güney Özcebe, inşaat mühendisliği eğitimine gönül vermiş önemli isimlerin başında gelmektedir. İnşaat Mühendisleri Odası Meslek İçi Eğitim Kurulunun yürüttüğü çalışmalarda önemli yeri olan Özcebe, Kurulumuz tarafından hazırlanan ve Odamız tarafından yayınlanan Vizyon Raporları ile üniversitelerin inşaat mühendisliği bölüm başkanlarıyla yapılan toplantılar başta olmak üzere inşaat mühendisliği eğitimine ilişkin birçok çalışmada yer almıştır. TMH olarak, değerli hocamızla konuya ilişkin birikimlerini ve görüşlerini aldığımız mülakatını sizlerle paylaşıyoruz.

Çalışmalarınızda bir araya getirdiğiniz önemli veriler var. Türkiye’de inşaat sektörüne ait iş gücü istatistiklerinin resmi makamlarca tutulmadığı bilinmektedir. Bu durumda arz talep dengesi hakkında sağlıklı bir veriye rastlanmamaktadır. Mevzuat uyarınca, kamuda çalışan mühendislerin Oda’ya kaydolma zorunluluğu olmadığı için ülkemizdeki aktif inşaat mühendisi sayısı net değildir. Öncelikle bu verilere ilişkin ne söylemek istersiniz?

Prof. Dr. Güney Özcebe - O işe ben bundan iki yahut üç sene önce başladım, üç senelik bir veri var elimde. Bilgileri bir araya getirip bir şeyler derlemek zor oldu. Zira hepsi derli toplu bir yerde ulaşılacak şeyler değil. Türkiye’de üniversiteye giriş konusundaki bütün veriler son derece iyi dokümanite edilmiş vaziyette. Bunu YÖK’ün arşivlerinden bulabiliyorsunuz. Bunlar genelde üniversitelere de önerilen programlar. Bu programların kontenjanları, kontenjanlara

Nüfusumuz bugün 77+ milyon. Yani yaklaşık 750-800 kişiye bir inşaat mühendisi düşüyor. Amerika'yı Amerika yapan mühendis potansiyelinin çok üstünde bir mühendis oranı bu. Bir başka deyişle bu gün itibarıyla Türkiye'de inşaat mühendisi fazlası var. Diplomalı işsiz sayısının 1 milyona dayandığı bir Türkiye'de inşaat mühendisliği fazlası olmasına rağmen hala bazı yanlışlar yapılmakta. Yetmiyormuş gibi, kontenjanlara baktığınızda, inşaat mühendisliği bölümlerinin sayısına ve hatta bu bölümlerin sayısındaki artış hızına baktığınızda iş felakete doğru gidiyor.

girişteki doluluk oranları, maksimum minimum başarı sıralamaları gibi dokümanite ediliyor. Önemli bir değeri var. Ama Türkiye'de birçok şeyde olduğu gibi, girdi odaklı bir veri toplama arayışı bu. Yani üniversite kapısında girenlerin istatistiği tutuluyor. Çıkanlar konusunda herhangi bir şey yok. Yeni yeni o konuda çalışmalar başlıyor. YÖK'te buna yönelik veri tabanlarının oluşturulmasına yeni başlanıyor. Umarım bundan sonra herkesin daha kolay erişebileceği, herkesin daha anlamlı veri çekebileceği veri tabanları oluşacak. Ancak şu anda bu konuda büyük eksiklik var. Örnek olarak ODTÜ her sene kaç tane inşaat mühendisi mezun ettiğini biliyor, İTÜ biliyor ama bunların toplamını bilen kimse yok.

Bunu şunun için anlattım: Bir planlamaya başlayabilmek için, arzın ne olduğunu, talebin ne olduğunu bilmeniz lazım. Bu en basit ekonomik kuraldır, arz talep dengesini doğru kurabilmek gerekir. Kuramadığınız zaman olayda birtakım sorunlar başlıyor.

TÜİK'te de inşaat sektörü iş gücüne ilişkin veri bulunmuyor. Dolayısıyla inşaat işgücüne yönelik herhangi bir istatistiğin olmadığı yerde, devletin sağlıklı bir planlama yapabilmesi mümkün değildir. Türkiye'nin nüfusu bugün 80 milyona dayandı, altyapısı budur, bundan sonraki 10 sene içinde şu kadar, 15 sene içinde bu kadar, 25 sene içinde bu kadar inşaat mühendisine ihtiyacım vardır, diyebilmesinin imkânı yok.

Bugünkü siyasi iktidarın inşaat projelerine ağırlık vermesi, inşaat mühendisliğinin talebini artırabiliyor. Ama bugün bu hükümet değil başka bir hükümet gelip de, uzay teknolojilerine ağırlık vereceğim derse, inşaat mühendisliği tabana vuracak. Uzay ve havacılık mühendisliği bu sefer Türkiye'de zirve yapacak; yani bu iş bu kadar plansız. Bu sene soğan iyi para yaptı deyip, bütün çiftçilerin soğan ekmesi, bir sonraki yıl bütün soğanların tarlada kalmasına benziyor bu hareket tarzı. Bu şekilde gidilecek olursa ya fellik fellik yurtdışından mühendis getirmeye bakacaksınız yahut da mühendis fazlanız olacak, inşaat mühendisliği diplomasını duvara asmış, ama şoförlük yapan, ticaretle uğraşan birçok insan üreteceksiniz. Her ikisi de kötü. Birisinde ihtiyacınız olan insan gücünü yetiştiremiyorsunuz, öbüründe ihtiyacınızın çok üstünde insan gücü var ve eğitim kurumlarınızı anlamsız üretim yapmakla meşgul ediyorsunuz.

Inşaat mühendisliği eğitimi ile ilgili demografik verileri derlemek için dünya genelindeki ülkeler üzerinde epeyce bir araştırma yaptım ve sürpriz demeyelim, bugün internette en derli toplu en içerikçe zengin veriyi Amerika Birleşik Devletleri sağlıyor. Başka ülkelerle ilgili veriler de var, ama tam bilgiye ulaşamadım. Ülkelerin inşaat mühendisi üretimi planlarını anlayabilmek için, o ülkenin zaman ekseninde nüfus artışını, ekonomik göstergelerini ve inşaat mühendisi üretimi (lisans, yüksek lisans ve doktora seviyelerinde ayrı ayrı) gibi parametreleri karşılaştırmanız lazım. ABD'de 1900'lerden önce başlamışlar sayıları tutmaya. 1900'e 40 kala ABD nüfusu nüfus 10-15 milyon ve ülkede 512 inşaat mühendisi var. 1900'lerin başından sonra Amerika'daki inşaat mühendisliği sayısı nüfusa oranla belli bir stabilizasyonuna ulaşmış. 1900'den 2000'e gelene kadar yaşanan ekonomik atılım sürecinde altyapısını ve üstyapısını tamamlamış, inşaat uygulamaları açısından dudak ısırtan uygulamalarının olduğu, en uçların yaşandığı ve inşaat mühendisliği ile ilgili olarak oluşturduğu standartların global ölçekte kabul gördüğü bir ülkeden bahsediyoruz.

Böyle bir ülke bu kalkınma kulvarındaki zaman diliminde ne yapmış? Bunun için nüfus istatistikleri ve inşaat mühendisi üretimi istatistiklerini çıkarttığınızda, ortaya inşaat mühendisliğine en yoğun talebin ol-

duğu zamanlarda, ki bu 1950- 1970 yılları arası, 1250 kişiye bir inşaat mühendisi düşüyor. Talebin en az olduğu yıllarda ise bu sayı 1400'lere düşmüş. Yani ABD 1900-2000 yılları arasında, 1250-1400 ABD vatandaşının hizmetine bir inşaat mühendisi sunmuş. Türkiye'de durum ne? Bilemiyoruz. Çünkü veri yok.

En sağlıklı bilgi, İnşaat Mühendisleri Odası'ndaki üye kayıtlarından geliyor. Ama bu üye kayıtları da yüzde yüz sağlıklı değil. Meslek odalarına üyeliğin zorunluğu olmayıp gönüllülük esasına göre yapılan bir ortamda, veri eksikliği ortaya çıkıyor. Ama hiç olmazsa diyoruz ki, mevcut konjonktürde, Türkiye'de serbest mühendislik yapanların oda kaydı gerekiyor. Dolayısıyla özel sektörde çalışan mühendislerimizin sayısını belirli bir hata ile belirleyebiliyoruz. Devlet sektöründe çalışan mühendislerin büyük bir kısmı, bu anki kayıtlar itibarıyla üyemiz değil. İMO'nun 80 bin civarında bir üyesi olduğu malumunuz. Bu üyelerin hepsinin yaşayıp yaşamadığını da maalesef bilemiyoruz. Çünkü ölüm istatistikleri tutulmuyor. Dolayısıyla, bu güne kadar odaya kayıt olan üye sayısı 80 bin ise, kayıtsız üye sayısı da 20-30 bin dersek ortaya ancak 100-110 bin gibi yuvarlak bir sayı çıkartabiliyoruz. Nüfusumuz bugün 77+ milyon. Yani yaklaşık 750-800 kişiye bir inşaat mühendisi düşüyor. Amerika'yı Amerika yapan mühendis potansiyelinin çok üstünde bir mühendis oranı bu. Bir başka deyişle bu gün itibarıyla Türkiye'de inşaat mühendisi fazlası var. Diplomalı işsiz sayısının 1 milyona dayandığı bir Türkiye'de inşaat mühendisliği fazlası olmasına rağmen hala bazı yanlışlar yapılmakta. Yetmiyormuş gibi, kontenjanlara baktığınızda, inşaat mühendisliği bölümlerinin sayısına ve hatta bu bölümlerin sayısındaki artış hızına baktığınızda iş felakete doğru gidiyor.

İnşaat Mühendisliği bölümlerinin ve kontenjanlarının sayısal durumları nedir? Bu niceliksel artışı nasıl yorumlamak gerekir? Yakın zamanda ne kadar inşaat mühendisi daha aramıza katılacak?

Şu anda, Türkiye'deki inşaat mühendisliği eğitimi verilen 113 bölümde yaklaşık 44500 mühendis adayı var. Bu demektir ki ülkemizdeki inşaat mühendisleri kadrolarına, en kötü ihtimalle, beş sene içinde 45-50 bin kişi daha eklenecek. 1/750 – 1/800 dediğimiz mühendis/nüfus oranı hızla 1/500 gibi bir orana ulaşacak ki bu istihdam fazlalığının katlanarak artması anlamına gelecek. Bu meslektaşlarımız ya yurtdışına kendilerine ekmek parası bulmaya çalışacaklar ya da memlekette kalıp mühendislik pratiklerini demiryolu köprüsü yapmak yerine kuş kafesi yapmak şekline sokmak zoruunda kalacaklar. Başka çıkış yok. Neresinden tutarsanız tutun, sağlıklı bir gelişim içinde değiliz.

Kalkınmış ülke örneklerinden hareket edersek, günümüz Türkiye'sinde, 80 milyon nüfus üzerinden yapılacak olan bir hesap, ülkemizin yetişmiş kalifiye inşaat mühendisi gereksiniminin 60 bin civarında olduğunu göstermektedir. Dediğim gibi nitelikli mühendis ihtiyacı bu. Bu noktadan hareketle, mühendislik eğitimi yapan kuruluşlarımızın akredite olup olmadıklarının da sorgulanması lazım. Zira ABD'de inşaat mühendisliği eğitimi veren kurumlar içerisinde akredite olmuş kuruluş sayısı %95'in üzerinde iken ülkemizde bu sayı çok düşüktür.

Bu bölümlerden yetişen inşaat mühendisi adaylarının niteliksel durumu nasıl açıklanabilir? Eğitim kalitesini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu mühendis adaylarının mezuniyetten sonra yapacakları mesleki faaliyetlerinin kalitesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Türkiye’de ÖSYM aracılığıyla inşaat mühendisi olmak üzere bölümlere yerleştirilen öğrencilerin yüzde 80’den fazlası akredite olmamış kurumlarda eğitim alıyor. Ne var ki, bu eğitim kurumları içerisinde MÜDEK’ten akreditasyon alma arayışı içerisinde olan kurum sayısı hızla artmaktadır. Bunda YÖK’ün akredite olmuş kurumları LYS Kılavuzunda ilan ediyor olmasının önemli etkisi olduğu açıktır. Bu olumlu bir gösterge. Bunun aynı sıra ABET akreditasyonu almış inşaat mühendisliği bölümü sayımız bir elin parmaklarının sayısından azdır. Bu anlamda ABET akreditasyonu almış eğitim kurumu sayımız çok ama çok az. Akreditasyon sayılarına bakıldığında ülkemizde daha akredite olmamış eğitim kurumlarında eğitim alan mühendislik öğrencileri büyük çoğunluğu oluşturmaktadır. Bu tespit beraberinde bir kalite sorusunu gündeme taşımaktadır. Bu inşaat mühendisleri nasıl okullardan mezun oluyorlar? Altyapıları tamam mı? Öğretim üyeleri yetkin ve yeterli mi? Destek elemanı ne durumda? Laboratuvar altyapıları yeterli midir vs.

İMO-İMEK olarak 60 küsur üniversitenin inşaat mühendisleri bölüm başkanlarının katılımı ile yaptığımız anket çalışmasına göre, öğretim elemanı başına 20 ve altında öğrenci düşen üniversite sayısı 3. Bunu 30’a çıkartalım dediğiniz zaman bölüm sayısı 11’e çıkıyor. Geriye kalan okullarda 30-40, 40-50, 50-60, 60-70 öğrenciye bir hoca düşüyor. Bu durum bölümlerimizdeki eğitimi örgün öğretim çıkartıp açık öğretim kategorisine sokuyor nerdeyse. Okullarımızda aktif eğitim ortamını oluşturamadıktan sonra, eğitim süreçlerinde usta çırak ilişkisini kuramadıktan sonra 21. yy. inşaat mühendisi yetiştirdiğimizi söylememiz pek mümkün değildir.

Diğer taraftan, üniversitede araştırma görevlisi başına düşen öğrenci sayısı 25’in altında olan sadece 3 üniversite vardır. Anketimize cevap veren 60 bölümümüzden 52 tanesinde araştırma görevlisi başına 50 ya da daha fazla öğrenci düşmektedir. Bu bölümlerimizden 5 tanesinde bir araştırma görevlisi 200’den fazla öğrenciye yetişmeye çalışmaktadır. 200 öğrencinin karşısında sadece bir asistan koyabiliyor olabilmek eğitimin kalitesi açısından endişe veren bir durum yaratmaktadır.

Bundan başka inşaat mühendisliği eğitimi için önemli bir konu laboratuvar eğitimidir. İnşaat mühendisliği temel laboratuvarlar; yapı, su, geoteknik. Üçünün bir arada bulunduğu üniversite sayısı kaç tanedir? Kapısında laboratuvar yazmakla olmuyor. İlgili laboratuvarda eğitimin gereği tüm uygulamaları yaptırmaya yeterli deney düzeneği bulunmayan laboratuvarın kapısındaki tabelada

istediği kadar laboratuvar densin orası laboratuvar olmuyor. Bir diğer sorun da mevcut laboratuvarın kapasitesinin o dersi alan öğrencilere yeterli olup olmadığı konusu elbette. Öğrencilerin bizzat yapmadıkları, sonuçları kendilerinin ölçümlemediği yalnızca video izler gibi izlenen deneylerden toplanan verilerle hazırlanan laboratuvar raporları hazırlanması ile laboratuvarlı eğitimin gereksinimleri ne yazık ki sağlanmamış oluyor.

Bu anlamda çıktıkı odaklı eğitim anlayışı önemli bir konudur. Çıktıkı odaklı eğitim demek; benim mezunum şu, şu ve şu konularda yetkindir diyebilmektir. Mezunun tamamladığı programın amaçlarına uygun niteliklere hangi oranda sahip olduğunu bilmek demektir. Ne yazık ki çıktıkı odaklı eğitim anlayışı henüz Türkiye’de çok geridedir. Her ne kadar MÜDEK bu konuda akademiye zorlayıcı olmaya devam ediyorsa da, bu konular “Bologna Süreci” klişesi altında değişik platformlarda telaffuz ediliyorsa da, ülkemizde çıktıkı odaklı eğitimi hakkıyla yapabilen kurum sayısı inanın çok az. Yapmaya çalışanlar elbette var, ama bu iş Türkiye’de daha yüzde yüz uygulanır duruma gelmedi. Dolayısıyla program amaçları ile program çıktılarımızı ilişkilendirebilen ve program çıktılarını ölçebilmekten hala oldukça uzaktayız.

Bakınız arkeoloji bilim dalı ilgi duyduğum bir alandır. Bu bilim dalına giren kitapları okumak hobimdir. Bir arkeoloğun yaptığı hata güldürür insanları. Ancak bir inşaat mühendisinin yaptığı hata öldürür; dolayısıyla halk sağlığını birebir ilgilendiren bir meslek. 1999’da çok büyük deprem projeleri gündeme geldi. Türkiye’nin öncelikli alanı depremdi. Şimdi ise deprem ancak ve ancak kentsel dönüşüm, yani rant ekseninde konuşulan bir şey. Dolayısı ile eğitimde hedefler ve bu çıktılara bağlı çıktılar çok kısa sürelerde çok radikal değişiklikler gösterebiliyor. Böyle bir ortamda çıktıkı odaklı olduğunu iddia etmek biraz safdillik oluyor.

İMO-İMEK olarak 60 kùsur üniversitenin inşaat mühendisleri bölüm başkanlarının katılımı ile yaptığımız anket çalışmasına göre, öğretim elemanı başına 20 ve altında öğrenci düşen üniversite sayısı 3. Bunu 30’a çıkartalım dediğiniz zaman bölüm sayısı 11’e çıkıyor. Geriye kalan okullarda 30-40, 40-50, 50-60, 60-70 öğrenciye bir hoca düşüyor.

Bugün Türkiye'nin ekonomik gerçeklerinde önemli bir meslek grubu olan mesleki ara elemanlar yok oldu. Modern toplumlara baktığımızda, bu bir meslek zinciridir. Bir tasarımın üretime çevrilmesi sürecinde, tasarımcıya da onu destekleyecek teknisyene de ve onun kontrolünde üretimi gerçekleştirecek işçiye de ihtiyaç vardır. Bu tür zincirler kurulmadan üretim gerçekleştirilemez.

Ortaya çıkan bu tabloya bakarak genel anlamda inşaat mühendisliği eğitimi nasıl değerlendiriyorsunuz? YÖK'e düşen görevler, çözüm önerileriniz nelerdir?

YÖK son senelerde bazı değişiklikler yapmaya başladı. Sonuçları iyi mi olur yoksa kötü mü, bir şey söylemek için çok erken daha. Örneğin bazı meslek dallarına girişte başarı sırası üst limiti kondu. Bu limitler planlı ve hesaplı çalışmalara mı dayanmaktadır şahsen benim bir fikrim yok. Umarım öyledir ve ihtiyacı belirlemeye yönelik bir girişimdir. Ama kontenjan limitleri belirlenmeden, kontenjanların başarı sırasına göre doldurulması içinde hala soru işaretleri barındıran bir konudur.

YÖK'ün genel tavrı, devlet üniversitelerinin kontenjanlarını artırırken, vakıf üniversitelerinin kontenjanlarını mümkün olduğunca kontrol altında tutmak şeklindedir. Bu kendi içerisinde çelişkili bir politikadır. Bir disiplinde kontenjan sınırlamasına gidilecek ise, ki bana göre tüm disiplinlerde bu planlı ve programlı bir şekilde yapılmalıdır, bu üniversitenin devlet ya da vakıf üniversitesi olup olmadığına bakılmaksızın yapılmalıdır. YÖK'ün bu konudaki yaklaşımı popülist bir yaklaşım olup, devlet üniversitelerine kapasitelerinin üzerinde öğrenci yönlendirilmektedir. Yukarıda bahsettiğim uygulamanın başlatılması YÖK'te de bazı rahatsızlıkların hissedilmeye başlanıldığı mesajını vermekte bana. Bu anlamda ilk defa ortada plan gibi bir şey var, plan demiyorum, plan gibi bir şey diyorum. Geçen sene hukuk fakülteleri ve tıp fakültelerinde sınırlama geldi, bu sene itibarıyla bu uygulama yaygınlaştırılıyor. Mimarlık ve mühendislik fakülteleri için de 200 bin gibi bir başarı üst sınırı belirlendi. Bu girişimi Türkiye'nin sonunda bir arayışa girdiği şeklinde değerlendiriyorum, ama çözümün doğru çözüm olup olmadığından emin değilim.

Bir başka önemli konu da ara eleman sıkıntısı. Bugün Türkiye'nin ekonomik gerçeklerinde önemli bir meslek grubu olan mesleki ara elemanlar yok oldu. Modern toplumlara baktığımızda, bu bir meslek zinciridir. Bir tasarımın üretime çevrilmesi sürecinde, tasarımcıya da onu destekleyecek teknisyene de ve onun kontrolünde üretimi gerçekleştirecek işçiye de ihtiyaç vardır. Bu tür zincirler kurulmadan üretim gerçekleştirilemez. Burada iyi meslek kötü meslek, üstün meslek o kadar üstün olmayan meslek diye bir meslek sınıflamasına yer yoktur. Böyle bir mesleki ayrışmaya gitmek büyük tehlikeleri içinde barındırır. Türkiye'de bugün itibarı ile bu bütünlük kaybolmuş vaziyette.

Örgün eğitimde uzaktan eğitim önemli bir şey. Hele hele meslek içi eğitim penceresinden bakacak olursanız çok önemli bir fonksiyonu var. Bunun dünyada çok değişik uygulamaları var. Bu teknoloji sayesinde, bugün MIT'de verilmekte olan bir dersi açık erişimle dünyanın her yerinde takip edebiliyorsunuz. Bilgisayar başında olmanız yeter. Örgün

eğitim/öğretim penceresinden baktığınızda modern teknolojilerin eğitim/öğretimde kullanılması örgünlüğe çeşitlilik katmakta, iş gücü planlaması yapmaya yardımcı olmaktadır. Çünkü gündüz çalışmak durumunda olan bir meslektaşın, 8-10 saat mesaiden sonra kendisini geliştirmeye yönelik olarak bir arayışa girmesi, böyle araçlarla çok daha kolay, çok daha mümkün olabilmektedir. Örgün eğitimin içine çeşitlendirme olarak almakta da fayda var. İnşaat mühendisliği eğitiminde online eğitimin devreye gireceği, fakat aynı zamanda uygulama için bir arada toplanılacağı ortamlara ulaşmamız lazım.

İnşaat Mühendisleri Odası'nın bu alandaki çalışmalarını olan "Vizyon Raporu" ve "Bölüm Başkanları Toplantılarını" nasıl değerlendiriyorsunuz? Eğitim kalitesini yükseltmek için Oda'ya başka ne gibi görevler düşüyor?

Ben bu konuda Odamla gurur duyuyorum. Çünkü TMMOB'ye bağlı odalar içerisinde açık ara önde. Mühendislik fakültesi dekanı olarak bir başka odamızın benzer bir arayış başlatma toplantısına

katılmışım. Sorulan, konuşulan, üzerinde durulan sorunların hepsini İnşaat Mühendisleri Odası çözümlenmiş, cevaplamıştı o gün itibariyle. Odamızda eğitime yönelik iyi işler yapıyor.

Eğitim kalitesini yükseltmeye yönelik olarak Oda-YÖK temaslarında, Türkiye'deki bugün inşaat mühendisliği eğitiminin durum tespitinin yapılması ve bir meslek kurulu olarak inşaat mühendisliği eğitiminin önümüzdeki dönemki vizyonunun iyi örneklerden ve ülke gerçeklerinden hareketle nasıl olması gerektiğini tespit etmek gerekiyordu. İMEK olarak bu tespiti yapabildiğimizi sanıyorum.

Ben eğitime gönül verdiğim için, Oda'nın benden bu konuda yapmış olduğu destek talebine hayır diyemezdim. O bir gerçek, ama tabii bir kişi değil, bu bir grup, bir ekip işi. Ben artık bu konuyu devredebileceğim arkadaşların sayılarının artmış olduğunu görmekten çok mutluyum. Doğal bir devir teslim süreci yaşayarak Odamızın İMEK adı verilen İnşaat Mühendisliği Eğitim Kuruluna bu taze kanların koordinatör olarak girmelerinin sağlanması gerekmektedir. Bu gibi kurulların sürekliliğinin temini açısından tazelenmenin, yenilenmenin kademeli olması görüşündeyim. Sorumluluğu devrettikten sonra elbette danışman olarak göreve devam etmek de mümkün. İMEK'te böyle bir aşamaya geldik.

Tabii burada değinmeden yapamayacağım bir diğer konu da yetkin mühendislik konusu. Yetkin mühendislik yavaş yavaş YÖK'te konuşulmaya başlandı. Ne kadar doğru şekilde ilerleyecek bilemiyorum. Bunu zaman gösterecek. Bildiğiniz gibi, yetkin mühendislik Odamızın en azından son 15-20 senedir gündeminde olan bir konu. Bugünkü mevzuatla herhangi bir yere varılmadı bu süreçte. Sürecin başarı ile tamamlanması radikal kararlar alınmasını gerektiriyor. O da tabii siyasi iradeyi zorluyor.

Yani 100 bin inşaat mühendisi, nereden bakarsanız bakın milyonlarla oyu kontrol edebiliyor. İşin rengi bu aşamada değişiyor, yetkin mühendisliğe karşı oy yitirme hesapları olayı farklı bir yerlere taşıyor.

Bu arada belediyelerin kaldırım yapma konusundaki istekliliği bütün vatandaşlarımız tarafından bilinir. Ancak nedense büyük depremlerde şehirlerimizdeki yapılarımız hep sapır sapır dökülmüştür. Bu da aynı durum. Kaldırım yapmak kolay; kaldırım yaparak halka götürdüğünüz hizmeti bir sonraki seçimlerde oya dönüşebiliyorsunuz. Ancak bugün siz bir depreme dayanıklı şehirler yapmaya başlamak ne zaman olacağı bilinmeyen bir felakete karşı önlem almak oluyor. Verilen hizmetin 4-5 sene içerisinde size oy olarak geri dönmesi mümkün değil. Üstelik bu yatırımı siz yaparsınız bundan bilmem ne kadar süre sonra muhalifleriniz nimetlenir. Bugünün Türkiye'si için kabul edilmesi çok kolay bir olgu değil bu. bilinmeyen şeye yatırım yapmak istemiyor. Oysaki bu gibi konularda devletin bir politikası olmalı ve bu siyasi irade ile özleştirilmeden sürdürülmelidir. Önemli sıkıntıları devlet politikası olması gereken konularda bu kurumsallaşmayı gerçekleştirmediğimiz için yaşıyoruz. Bu eğitimde de aynı şekilde. Yetkin mühendislikte de öyle. İleri ülkelerde bu problemler çoktan çözülmüş problemlerdir.

